

Sức chứa

Nước Lỗ có người đàn ông kia độc thân ở một mình một nhà; hàng xóm của ông ta có người đàn bà góa chồng cũng ở một mình một nhà.

Một đêm mưa to gió lớn, nhà người đàn bà sập, nàng sang nhà người đàn ông xin ngủ nhờ. Người đàn ông chốt chặt cửa không cho người đàn bà vào. Người đàn bà đứng ở cửa sổ nói:

- Người gì mà bất nhân! Thấy người ta thế này mà không cho vào.

Người đàn ông đáp:

- Ta nghe đàn ông đàn bà sáu mươi tuổi trở lên mới có thể ở chung được. Nay người còn trẻ, ta cũng chưa già, nên ta không thể cho người vào ngủ trọ được.

Người đàn bà nói:

- Sao người không bắt chước ông Liễu Hạ Huệ, ử gái đẹp ngồi trong lòng mà không tai tiếng gì.

Người đàn ông đáp:

- Ông Liễu Hạ Huệ làm được nhưng ta chưa làm được như ông ấy/ Vì ta cho người vào mà ta không được như ông Liễu Hạ Huệ thì thà rằng ta không cho người vào mà ta cũng giữ không tai tiếng gì như ông Liễu Hạ Huệ. Thế là ta không làm như Liễu Hạ Huệ mà cũng được như Liễu Hạ Huệ vậy.

Không Tử nghe chuyện liền nói:

- Phải lắm! Kẻ muốn học ông Liễu Hạ Huệ, chưa ai giống được người đàn ông nước Lỗ này. Mong làm điều tốt, không bắt chước cách làm, mà vẫn làm được, thế mới thật là người khôn.

Chuyện trên gợi vài ý: - lòng mỗi người có một sức chứa (khả năng chịu đựng cám dỗ, đe dọa...) khác nhau – lường được sức chứa của lòng mình là người sáng – luyện sức chứa thêm lớn bằng tăng lòng yêu Chúa.

Có người chỉ vì số tiền một tỷ mà phản bạn, nhưng có kẻ mới chỉ vài triệu đã lật lọng; có kẻ chưa thành đạt thì quân tử nhưng vừa làm quan đã thành kẻ tiểu nhân. Bởi thế mới có kẻ ngày nay là một bậc trung nghĩa, nhưng khi quyền cao chức trọng liền trở nên một kẻ đại gian đại ác... Tất cả không phải vì họ giả dối, mà vì họ không lường được sức chứa lòng họ bao nhiêu; vì mỗi người có một sức chứa riêng, cho nên không thể bắt chước cách làm của người khác. Câu “Cái gì không mua được bằng tiền, sẽ mua được bằng... nhiều tiền” tả về sức chứa có hạn của mỗi người.

Môn đệ Phêrô không lường được sức chứa của lòng mình nên bạo miệng... để rồi chối “phăng” Thầy mình; môn đệ Giuđa không lường được sức chứa của lòng mình nên liều lĩnh... rút cục chỉ 30 đồng đã bán đứng Thầy mình.

Các thánh đều lường được sức chứa của lòng mình để tránh tội và còn luyện sức chứa lớn thêm; các ngài thêm lòng mến Chúa bằng cách vâng lời Chúa dạy: yêu Chúa thương người. Càng đạt lòng yêu Chúa thương người thì càng “ái mộ

những sự trên trời” (Gãm 2 Mừng); khi chỉ “ái một những sự trên trời” (không màng sự thế gian) tất sức chứa của lòng đã lớn.

NK